

INSTRUKCJA MONTAŻU STOLARKI OTWOROWEJ DREWNIANEJ

MONTAŻ ZGODNIE Z PONIŻSZĄ INSTRUKCJĄ JEST PODSTAWĄ DO UZYSKANIA GWARANCJI

WARUNKI OGÓLNE

Montaż należy powierzyć firmom specjalistycznym, które zajmują się montażem stolarki otworowej. W instrukcji I/MO- 002/05.1 Montaż stolarki otworowej, podane są zasady oraz czynności montażowe, które należy wykonać przy wbudowywaniu standardowych produktów (okna, drzwi balkonowe). W przypadku wbudowywania skomplikowanych elementów (ściany osłonowe, ogrody zimowe, ściany wewnętrzne, drzwi i inne) należy postępować zgodnie innymi instrukcjami lub z projektem określającym indywidualny dla danego obiektu sposób wykonywania montażu.

Montaż w temperaturach ujemnych może być prowadzony, jeżeli materiały stosowane do montażu zezwalają do stosowania w takich temperaturach. Wbudowanie okien i drzwi balkonowych powinno odbywać się po zakończeniu większości robót mokrych (tynki, posadzki).

PRZYGOTOWANIE OTWORÓW DO MONTAŻU OKIEN I DRZWI BALKONOWYCH

Płaszczyzny ościeży powinny być równe i gładkie oraz oczyszczone z luźnych części materiałów budowlanych. Ubytki muru na ościeżach należy uzupełnić, a puste przestrzenie wypełnić odpowiednimi zaprawami. Przed rozpoczęciem wbudowania okien należy zmierzyć otwory okienne, aby upewnić się, że wymiary otworu okiennego i okna są do siebie dostosowane.

MOCOWANIE OKIEN I DRZWI BALKONOWYCH

Mocowanie powinno być wykonane w taki sposób, aby obciążenia zewnętrzne i eksploatacyjne były przenoszone za pośrednictwem łączników na konstrukcję budynku/elewacji, a funkcjonalność stolarki była w pełni zachowana.

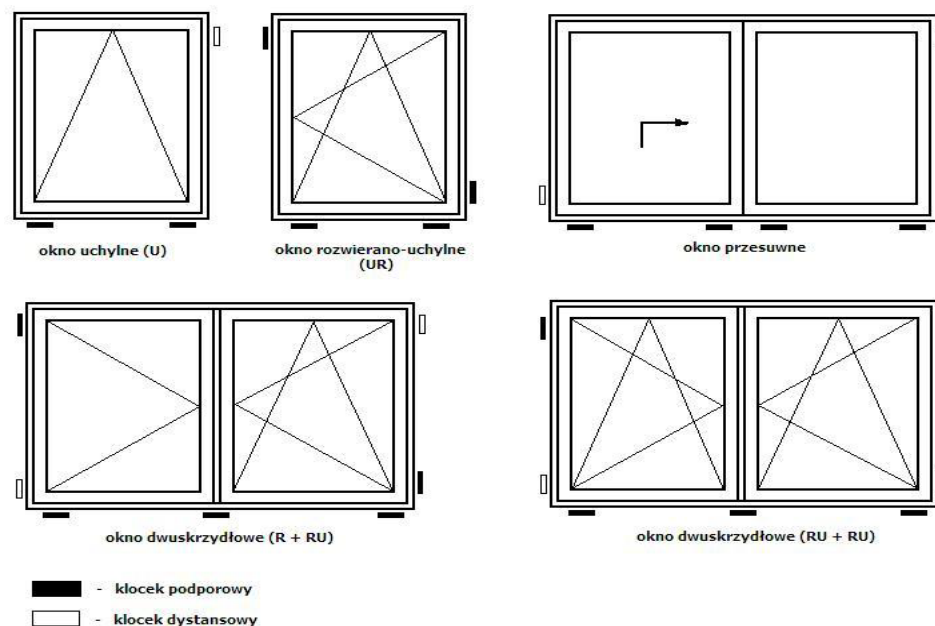
Przed zamocowaniem okna w otworze należy sprawdzić czy zapewniona jest odpowiednio szeroka szczelina na obwodzie pomiędzy ościeżnicą i ościeżem – rys. 3.

Do ustawienia okna w otworze służą klocki podporowe i dystansowe. Rozmieszczenie klocków podporowych i dystansowych w zależności od rodzaju, typu i wielkości okna, oraz sposobu jego otwierania pokazano na rys. 1. Klocki podporowe i dystansowe powinny być tak rozmieszczone, aby nie było możliwości deformowania się ram okiennych (ościeżnic) pod wpływem temperatury, ciężaru własnego okna oraz ryzyka obniżenia jego funkcjonalności. Klocków podporowych nie stosuje się w przypadku montażu okien przy użyciu konsoli, wysuniętych poza lico muru i usytuowanych w warstwie izolacji termicznej. Klocki podporowe powinny być umieszczone możliwie centralnie pod elementami pionowymi ościeżnicy i słupków (w tym słupków ruchomych). Klocki dystansowe służące podczas montażu do czasowego ustalenia pozycji okna w otworze - po zamocowaniu ościeżnicy – powinny być usunięte, nie należy usuwać klocków podporowych.

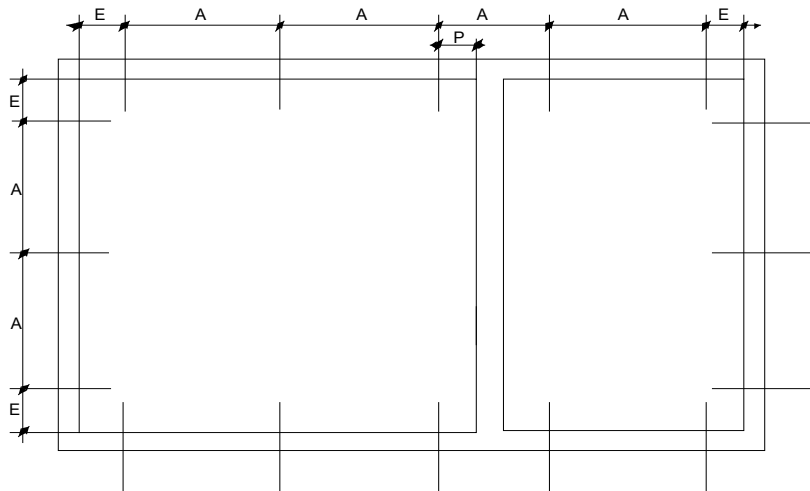
Punkty mocowania powinny być rozmieszczone na całym obwodzie ościeżnicy okien i drzwi balkonowych – patrz rys. 2. Montaż okien powinien być wykonany za pomocą mechanicznego mocowania ramy (ościeża) do elementu konstrukcyjnego budynku (muru). Połączenie może być bezpośrednie, gdy łącznik mocujący, przechodząc przez ościeżnicę okna, osadzany jest jednocześnie w ościeżu - lub pośrednio, gdy stosowane są dodatkowe elementy łączące ramę z ościeżem w postaci kotew okiennych, konsoli, wsporników lub kątowników.

Do podstawowych elementów mocujących okna zaliczmy: wkręty/śruby ramowe które umożliwiają bezpośredni przelotowy montaż ościeżnicy, kołki rozporowe (dyble) – które możemy zastosować przy mocowaniu bezpośrednim i pośrednim - rys. 4.

Rys. 1 Rozmieszczenie klocków podporowych i dystansowych

Rys. 2 Rozmieszczenie punktów mocowania ościeżnicy.

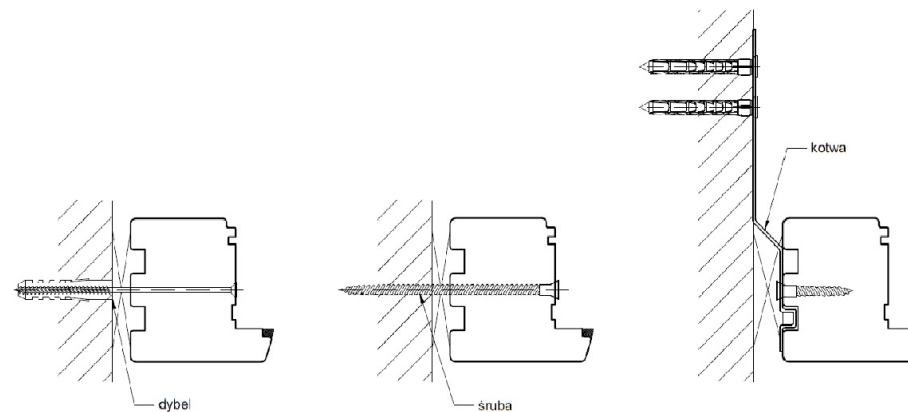
A - odstęp między punktami mocowania w oknach drewnianych – maks. 800 mm
 E - odstęp od narożnika wewnętrznego kształtownika – 100-150 mm
 P - odstęp od krawędzi słupka i śłemia – 100-150 mm

Rys. 3 Minimalne wymiary szczelin między ramą ościeżnicy i ościeżem dla okien drewnianych.

Minimalne szczeliny				
Rodzaje kształtowników	Ościeże bez węgarka		Ościeże z węgarkiem	
	Długość elementów (m)			
	do 1,5	do 2,5	do 3,5	do 4,5
	Minimalna szerokość szczeliny - b (mm)			
Rodzaj profili				
Drewniane	10	10	10	10

Materiał uszczelniający powinien wykazywać się odkształcalnością 25%

Rys. 4 Rodzaje łączników mechanicznych przy mocowaniu w licu muru.

USZCZELNIENIE PRZESTRZENI WOKÓŁ RAMY OKIENNEJ

System uszczelnienia i izolacji cieplnej połączenia okien w ścianie powinien składać się z trzech warstw:

- warstwy wewnętrznej - stanowiącej uszczelnienie, wykonanej z materiałów paroszczelnych w formie różnego rodzaju taśm, mas uszczelniających lub folii nieprzepuszczających powietrza i pary wodnej,
- warstwy środkowej - stanowiącej izolację termiczną i akustyczną połączenia okna ze ścianą, wykonanej z pianki poliuretanowej lub mineralnych materiałów izolacyjnych, a tym samym zapobiegającej wykrapaniu się pary wodnej w szczelinie z izolacją termiczną,
- warstwy zewnętrznej – stanowiącej uszczelnienie, wykonanej z taśm paroprzepuszczalnych.

Dopuszcza się stosowanie materiałów uszczelniających spełniających jednocześnie dwie lub nawet trzy z wymienionych powyżej funkcji.

Przy wykonywaniu uszczelnienia należy przestrzegać wytycznych producenta materiałów uszczelniających, uwzględniając:

- zgodność chemiczną stykających się ze sobą materiałów
- oczyszczenie powierzchni przylegania
- zagruntowanie powierzchni przylegania w zależności od rodzaju materiału
- wymagania odnośnie stosowania ze względu na wilgotność i temperaturę

Generalną zasadą uszczelniania połączenia okna ze ścianą jest hasło:

Szczelniej po stronie wewnętrznej niż po stronie zewnętrznej.